

druzih reči, ki se zaprtim ptičkom za hrano morejo dati. Prepovedal naj bi se pa tudi prav ostro ptičji lov, vsaj bi moralo vsakemu pametnemu človeku znano biti, da so ptiči kmetijstvu največji dobrotniki.

Se li more meriti čebelarstvo z nepremakljivim satovjem s čebelarstvom s premakljivim satovjem?

Na to vprašanje je v velikem zboru nemških avstrijskih čebelarjev v Vratislavi — kakor „Slov. Čeb.“ piše — odgovoril slavni dr. Dzierzon tako-le:

Nepremakljivo delovanje se ne more nikjer meriti s premakljivim, ampak povsod zaostaja. Še posebno pa že tam, kjer je le ena, če tudi dobra, pa kratka paša. O taki priliki mora biti panj močan, toraj je treba slabejšim pomagati ter jim sèm ter tje kak sat z zalego dodati. Kako pa pri nepremakljivem satovji? (To lahko velja tudi za našo dobro, pa kratko pašo o ajdovem cvetju v jeseni. — Vred.) Polno satovje je treba izprazniti po medmetalnici, da se čebelar ni treba muditi z izdelovanjem satovja, kako pa težavno je delo z nepremakljivim delovanjem? Dalje: blagó je pri premakljivem satovji lepše; lahko se tudi boljši méd (na pr. lipov, ričkov) od slabjšega loči, pri nepremakljivem delovanji gré vse vkup, marsikaj tudi nesnage vmes in blago je neokusno, slabše ter nima prave cene.

Za njim se je oglasil drugi predsednik občnega zbora ter z umostavkom dokazal, da je pametnejši čebelariti s premakljivim, kakor z nepremakljivim satovjem. Rekel je: „Se li dá z nepremakljivim satovjem tako lahko delati, kakor s premakljivim? Odgovor: Ne! Nam li vrže čebelarstvo s premakljivim satovjem toliko dobička, kakor čebelarstvo z nepremakljivim? Odgovor: Da! Tedaj kaj se prepiramo? Samó po sebi sledi, da moramo premakljivega delovanja se lotiti, če hočemo zaslužiti častno imé umnih čebelarjev.“ Poklonivši se, je rekel: „Mislim, da sem dokazal, kar sem dokazati hotel.“ Splošno ploskanje in „pravo“ mu je donelo po dvorani.

Kmetijski zgodovinski spomini vsega sveta vredjeni po mesecih.

Po „Oesterr. Landw. Wochenblatt.“

(Dalje.)

Meseca novembra.

Dné Leta

4. 1864. Je umrl Leopold Grabner, eden najslavnejših gozdarjev Avstrijskih, kateremu so Avstrijski gozdarji stavili spominek v Mariabrunnu, kjer je učenik gozdarstva bil.
5. 1768. So se za odvrnitev živinskih kug prepovedali sopašniki (gmajne) na Moravskem in v Avstrijski Šleziji; v 3 letih so se morali razdeliti in predelati v senožeti in v deteljšča. Le pašniki za ovce so bili od te prepovedi izvzeti.
7. 1492. Je pri Ensisheimu v Alzaciji izpod neba padel 270 funtov težak ognjen kamen.
7. 1747. Je umrl nemški kemik Marggraf, ki je iznašel sladkor (cuker) delati iz sladkorne pese.
7. 1866. So gozdarsko učilišče v Mariabrunnu prenaredili v gozdarsko akademijo.
8. 1810. Je na Pruskem oklicana bila postava za posle.

Dné Leta

9. 1868. Je bil prvi shod kmetovalcev na Dunaji.
10. 1861. Je bila na Bavarskem prvič oklicana postava za zložbo zemljišč.
(Dalje prihodnjič.)

Naravoznanske stvari.

Tajnocvêtké (kryptogami)

ob potu od Poženka na Šent-Ursko goro.

II.

Popisal Š. Robič.

Sieh! es leuchtet still und gross
Hohe Weisheit auch an jeder Pflanze:
Von dem königlichen Cedernkranze
Bis hinunter auf das nied're Moos.

Tako popeva nemški pesnik Tiedge v svoji lepi „Uraniji“. In zaisto! Deneš kak del lišaja ali pa mahú pod drobnogled (mikroskop), ki poveča stvar 500 do 800krat, odpre se tvojim očem v teh malih stvaricah, tako rekoč, nov, nepoznan svet, razodevaje ti modrost in vsegamogočnost Stvarnika v najobilnejši meri. Tù zagledaš mnogobrojno število različnih stanic, iz katerih je mično sestavljena cela rastlina.

Spremljeval si me v duhu, dragi čitatelj! od Poženka na Šent-Ursko goro, ogledovaje z menoj ob potu lične lišaje; a nazaj te hočem pa jaz, kazaje ti mahove, ki rastejo ob tem potu ali na tleh ali pa na raznih drevesih in kamenji. Tudi mahovi kakor lišaji spadajo v vrsto tajnocvetek.

Stopivši iz župnijskega poslopja imava takoj pod nogami „Barbula fallax“, ki tù na peščencu raste. Se pomakneva od todi do starega župnijskega poslopja, katero zdaj cerkovniku ter orglašu služi v stanovanje, vidiva obzidje vrta z raznimi mahovi čez in čez prepreženo. Nahaja se tu: „Barbula ruralis“, „Barb. tortuosa“, „Barb. unguiculata“. Nikar pa ne misli, da ima ime od kake Barbice, ne, ne, ampak „barbula“ je diminativ od latinske besede barba, to je, brada, tedaj bradica, in to zato, ker ima ustje plodne puščice precej dolgo, iz 32 tankih nitek zvito bradico. Poleg teh najdeva še ali v šopih ali pa v velikih blazinah: „Isoetium myurum“, ki ima imé od grške besede izos, to je, enak, in pa theke = pušica; potem „Anomodon rostratus“ (napačno sestavljeno ime iz anomos = nepravilno in pa odons = zob); „Anom. attenuatus“, „Anom. viticulosus“, „Rhodobrium roseum“ (iz rhodon = roža in pa brion = mah), eden najlepših mahóv, ki ga plodnega redko kdo dobi, podoben po svojih listkih zelenim zvezdicam; „Thuidium abietinum“ (imé po Thuji), „Thuid. tamariscinum“, „Hylacomium triguetrum“ (od hylacomos = logar ali gozdni prebivalec), „Hyloc. splendens“. Ti zadnji trije so neločljivi tovarši ob potu. Po tem „Climacium dendroides“ (iz klimax = gred in pa dendron = drevo) podoben malim zelenim drevescem, in pa „Fegatella conica“, ki ima svoje imé po laški besedi fegato = jetra, tedaj „pravi jetrenjak“, ki v precej velikih zelenih krpah v obzidnem podnožji plazeč se po tleh razrašča.

Stopaje dalje vidiva na levi strani pota pod grmovjem „Hypnum purum“ (hypnos = spanje), „Eurhynchium striatum“ (iz eu = dobro in pa rhynchos = kljun), „Mnium cuspidatum“ (mnion = jezerski mah); pri drevesih pa „Hypnum cupressiforme“, „Homalothecium sericeum“ (iz homalos = enak in pa